

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven twee dierenartsen maandelijks over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters (rechts), van dierenartsenpraktijk Visdonk uit Roosendaal, en Jef Laureyns (links), verbonden aan de Universiteit Gent, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Blauwtong

Ziektebeeld lijkt op mkz en op zonnebrand

Een telefoontje van een bezorgde melkveehouder op een zonnige maandag in augustus veroorzaakte toch wat onrust in de praktijk. De veehouder verzocht om een dringend onderzoek van een zieke koe. Hij voegde eraan toe dat hij bang was voor een vervelende besmettelijke ziekte bij het bewuste dier. Via de pers was iedereen al op de hoogte van de noodmaatregelen naar aanleiding van mkz in Engeland.

We besloten de betreffende patiënt als eerste te bezoeken. Op het bedrijf zijn de laatste jaren geen dieren aangekocht en buurtcontact was gezien de ligging niet waarschijnlijk.

De koe stond flink te speekselen en de ontstoken ogen en neusspiegel vielen direct op. Het dier liep pijnlijk en de kroonranden van de klauwen waren gezwollen. De witte huddelen waren niet hard of pijnlijk gezwollen. Wel had ze

een lichte verhoging van de lichaams-temperatuur en was de melkproductie wat gedaald. Gelukkig waren er géén



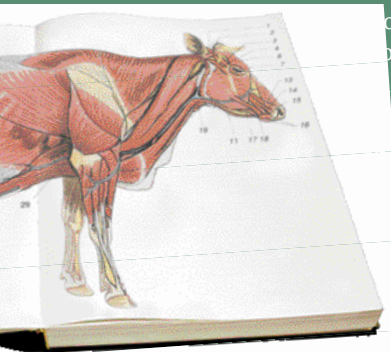
blaren in de bek en vertoonden ook de overige dieren geen abnormaliteiten.

Het ziektebeeld wees sterk in de richting van een infectie met blauwtong. De verdenking is gemeld bij de voedselwarenautoriteit VWA (tel. 045-5463188) en nog dezelfde dag heeft een medewerker van VWA met ons het bedrijf bezocht en is bloed afgenomen voor virusonderzoek bij het CIDC in Lelystad. Tegelijkertijd werd de koe behandeld met ontstekingsremmers en een antibioticum. Twee dagen later kregen we de bevestiging en inmiddels waren de symptomen een stuk milder geworden. Het besmette dier kan gewoon op het bedrijf blijven, maar mag zestig dagen lang niet worden afgevoerd.

Toon Meesters,
dierenarts te Roosendaal

De encyclopedie Blauwtong of bluetongue

Blauwtong is een virusziekte bij herkauwers en wordt overgebracht via een steek van een besmette bloedzuigende knut, een culicoïdesinsect, die tot voor kort enkel voorkwam in Zuid-Europa en Afrika. Sinds augustus 2006 komt blauwtong serotype 8



oordwest-Europa.

Sinds in Nederland op 336 bedrijven blauwtong vastgesteld.

Het is wel duidelijk dat blauwtong

géén tropische ziekte meer is, maar dat we rekening moeten houden met jaarlijks terugkerende uitbraken.

Het virus is ongevaarlijk voor de mens. Schapen worden vaak erg ziek, bij runderen zijn de verschijnselen meestal minder ernstig. Het ziektebeeld lijkt op mkz, mucosal disease, boosaardige catarraal-koorts en zonnebrand. Aangetaste runderen krijgen matige tot ernstige koorts, speekselvloed, ontstoken ogen en korsten op neus en uier. Vaak lopen ze kreupel door de ontstoken kroonranden. De klachten verminderen meestal na enkele dagen. Drachtige dieren kunnen verwerpen of een dood kalf krijgen. Blauwtong komt vooral voor in de periode juni tot

en met oktober. Het blauwtongvirus kan ongeveer twee maanden overleven in besmette koeien en het is niet bekend of besmette knutten hier kunnen overwinteren. Herkauwers kunnen elkaar niet onderling besmetten en ook knutten besmetten elkaar niet. De bestrijding richt zich voornamelijk op het verkleinen van de steekkans door dieren pas na zonsopgang naar buiten te doen en ze al voor zonsondergang weer naar binnen te halen. De knut wordt zelf bestreden door stallen en dieren te behandelen met insecticiden. Vaccineren is in Europa slechts toegestaan in Italië, Spanje en Corsica. Een vaccin – specifiek actief tegen serotype 8 – is momenteel in ontwikkeling.